

A. P O T O K E R

LA FESTA DE LA VEREMA

PelleteriaMEDALLA D'OR
A ESPANYAAHUMADA, 116; ALTS
CASILLA 529 TELEFON 74760**Fàbrica de Miralls**

Importació directa

SUCESSOR
DE Francesc
Cucurella R.ARGOMEDO, 369 • ESPECIALITAT EN MIRALLS
TELEFON 36131 • DE FANTASIA I VENECIANS

IMPRESMA

Mediterrània

L'UNICA IMPRESMA CATALANA DE XILE

IMPRESSIONS ACURADES

Av. Matta, 320

Telèfon 52356

OCTAVI OLTRA

SASTRE

Confecions acurades

Bon gust - Elegància

AHUMADA, 131, Of. 617

Un moble rustic de qualitat

MOBLES

per a la vostra llar al
camp i a la ciutat**Tarragó i Aguadé**

Limitada

SUR

Av. Providencia, 1190 - Telèfon 46622

Foto MUNTANYANA

Curicó, perla entre les perles del Sud de Xile, celebrava el 18 de març la tradicional i bullanguera Festa de la Verema. El camí que va de Santiago a aquella capital, sembla un rosari de cotxes. I la majoria dels cotxes van plens de catalans.

Que els catalans residents a Xile han contribuït d'una manera molt directa a intensificar el progrés de la vitivinicultura xilena, és cosa ben sabuda. Molts dels components de la gran família catalana —catalans, valencians, mallorquins— estan vinculats en les diverses activitats del ram. Els trobem com a productors, bodeguers, corredors, endlegs, com a fabricants de maquinàries i útils, com a elaboradors de productes químics, com a exportadors, etc. Per això no ens va sorprendre veure'ns reunits en tan crecut nombre a Curicó per a celebrar-hi la simpàtica Festa de la Verema. Hi formàvem un compacte grup de gent catalana, enyoradissa de les festes semblants que se celebren en els nostres pobles: pobles de casetes blanques, voltats de vinyes com el de Curicó.

Veremes de casa nostra, que profundament gravades us portem dintre del cor! I què llunyanes les dolces cançons de la infantesa, que ressonaven mentre collíem els raïms blancs o negres de la nostra vinya, i els carros tirats per mules carregaven els cistells curulls, i s'expandia per tot arreu la sentor de les costelles a la brassa, amb l'allioli, i la bona jaia s'omplia la boca del dolços grans de raïm i els feia cruixir amb les seves genives desdentades!... Que, lluny ens trobàvem de la nostra benvolguda terra, terra de vinyes i de masies blanques, de joventut que canta mentre treballa! ¿Quan la tornarem a veure, quan la tornarem a sentir nostra?

Els compassos d'una "Cueca" ens tornaren a la realitat. Estem a Curicó. Celebrem la verema xilena.

Acabades les activitats del Consell Directiu de la Festa, a les quals contribuï en persona Monsenyor Caro, la comitiva es dirigí a un dels "fundos" que volten la ciutat, on es celebrà l'àpat de la fraternitat vitivinícola. Cadascuna de les Províncies del centre del país, productores del líquid preciós, van enviar la seva Reina a tan galana festa, contribuïnt a realçar-ne l'esplendor amb aquest ramell de vives flors, compost d'una vintena de les més boniques filles de la terra xilena: Reines de la verema, de la gentilesa, de la joventut i de l'alegria.

El goig de viure es reflectia en totes les cares. Res de parlar de negocis, de collites, de preus a l'alça o a la baixa... Només estàvem a Curicó per tal de rendir pleitesia al déu Bacus, per a passar un dia a ple camp, per a respirar l'aire sanitos a ple pulmó, per a viure unes hores lluny del tràfec de la capital santiaguina, pletòriques de benestar, pau i tranquil·litat.

Més tard, acabat l'àpat i extingit el brogit de les músiques i dels discursos, tornàvem a Curicó. Els vells formàvem fila al voltant del Corso i els més joves, a l'impuls de la coratjosa sang catalana, s'enfilaven al carro, presentat per l'Associació de Bodeguers de Santiago, que representava la imatge del déu Bacus erigit damunt d'una al·legoria de la Terra i de la Bodega. I allí, al peu d'aquest déu de la sang de la Terra, entaulaven animoses batalles amb les noies, disparant projectils de serpentes.

El retorn a Santiago es féu entre les darreres hores de la nit i l'alba del nou dia. Altra vegada la carretera semblava un rosari de cotxes, que es dirigien a la Capital per a emprendre de nou la lluita per la vida.

Una Festa més de la Verema... i a esperar la del pròxim any!. — Joan Montanyana.